

به لای پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- تیپهر بووم وئیزاره کهم* هندیگ شۆر بوو، فهرمووی: ئەى عبدالله، ئیزاره کهت بهرز بکه ره وه، منیش بهرز م کرده وه، پاشان فهرمووی: زیاتر (بهرزى بکه ره وه)، منیش زیاتر بهرز م کرده وه، له و کاته وه ئە وه ئەنجامده ده م، هندیگ خه لک ووتیان: هه تاوه کو کوئ (بهرزى ده که یته وه)؟ ووتی: هه تاوه کو نیوه ی ساقه کان

له عبداللهی کوری عومره وه -رهزای خویان لیبت- ده لیت: به لای پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- تیپهر بووم وئیزاره کهم* هندیگ شۆر بوو، فهرمووی: «ئەى عبدالله، ئیزاره کهت بهرز بکه ره وه»، منیش بهرز م کرده وه، پاشان فهرمووی: «زیاتر (بهرزى بکه ره وه)»، منیش زیاتر بهرز م کرده وه، له و کاته وه ئە وه ئەنجامده ده م، هندیگ خه لک ووتیان: هه تاوه کو نیوه ی ساقه کان**.* (ئیزار: ئە وه جله یه که له نیوه ی خواره وه ی لاشه له بهر ده کریت وه کو شهروال وپانتۆل وهاوشیوه کانیان)، (**ساق: ئە وه ئیسکه درێزه یه که ئەژنۆکان و قاپه ره قه کان -قوله پیکان- پیکه وه ده به ستیته وه [صه حیه] [موسلیم گیراوبه تیه وه])

عبداللهی کوری عومره -رهزای خویان لیبت- ده لیت: به لای پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- تیپهر بووم وئیزاره کهم* هندیگ شۆر بوو، واتا له خواره وه ی قوله پیکانی بوو، پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: (ئەى عبدالله، ئیزاره کهت بهرز بکه ره وه)، منیش بهرز م کرده وه هه تاوه کو ئاستی قوله پیکان یان نزیکى قوله پیکان، پاشان فهرمووی: (زیاتر -بهرزى بکه ره وه-)؛ چونکه ئە مه له پرووی ته قواداره وه باشتر ویاکتر بو جله کهت، منیش زیاتر بهرز م کرده وه هه تاوه کو نیوه ی ساق**، له و کاته وه ئە وه ئەنجامده ده م؛ ئە منیش بو جیه جیکردنی سونهت وشوینکه ووتی فهرمانی پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، هندیگ خه لک ووتیان: کو تابی بهرز کردنه وه ی جله کهت هه تاوه کو کوئ بوو که فهرمانت پیکرا بوو؟ ووتی: هه تاوه کو نیوه ی ساقه کان.* (ئیزار: ئە وه جله یه که له نیوه ی خواره وه ی لاشه له بهر ده کریت وه کو شهروال وپانتۆل وهاوشیوه کانیان)، (**ساق: ئە وه ئیسکه درێزه یه که ئەژنۆکان و قاپه ره قه کان -قوله پیکان- پیکه وه ده به ستیته وه)

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5458>

